

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 12Sp/21/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1014200343
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Degma
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1014200343.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudcom Mgr. Mariánom Degmom v právnej veci navrhovateľa: X. Q., trvale bytom P. D. XX, O., proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa zo dňa 28.02.2014 proti rozhodnutiu odporcu sp. zn. 2/2014-KaBA (300/2013), ČRZ: 5575/2014 zo dňa 31.01.2014 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie odporcu sp. zn. 2/2014-KaBA (300/2013), ČRZ: 5575/2014 zo dňa 31.01.2014 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom súd **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím sp. zn. 2/2014-KaBA (300/2013), ČRZ: 5575/2014 zo dňa 31.01.2014 odporca v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o poskytovaní právnej pomoci“) rozhodol, že navrhovateľovi odníma nárok na poskytovanie právnej pomoci v právnej veci o určenie výživného na manžela a nariadenie predbežného opatrenia v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 13P/190/2012 (ďalej len „konanie 13P/190/2012“). Odporca v napadnutom rozhodnutí opísal zistený stav vecí, podľa ktorého navrhovateľ určenému advokátovi neposkytoval potrebnú súčinnosť.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok - odvolanie zo dňa 28.02.2014, ktorým sa domáhal jeho zrušenia v celom rozsahu a vrátenia veci odporcovi na ďalšie konanie. Uviedol, že odporca správne nevyhodnotil dôkazy (jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti) ak odvolanie plnomocenstva z jeho strany posúdil ako prejav neposkytnutej súčinnosti a nie ako ochranu jeho záujmov zabrániť zbytočným priesťahom v konaní. Určený advokát sa podľa jeho názoru nejavil ako nezaujatý, podozrieval ho, že spolupracuje s odporkyňou (v konaní 13P/190/2012) a to z dôvodu, že bez porady s ním zrušil jedno pojednávanie pre zaneprázdnenosť. Navrhovateľ v opravnom prostriedku prezentoval dôvody odvolania plnej moci a konštatoval, že odporca prekročil svoju právomoc, ak v napadnutom rozhodnutí prejednikoval neúspešnosť sporu konštatovaním že „právny poriadok platiaci na území Slovenskej republiky nepozná inštitút výživného na spoločnú domácnosť“. K návrhu priložil aj podanú námietku proti zaujatosti zákonnej sudkyne (v konaní 13P/190/2012) zo dňa 31.01.2014.

Odporca navrhol vo svojom vyjadrení k návrhu zo dňa 02.04.2014 napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť, a to s poukazom na skutočnosti v ňom obsiahnuté. Zotrval na dôvodoch napadnutého

rozhodnutia s tým, že riadne vyhodnotil vyjadrenia navrhovateľa ako aj určeného advokáta a mal za to, že navrhovateľ neposkytoval určenému advokátovi potrebnú súčinnosť, nespolupracoval pri svojich úkonoch voči súdu s určeným advokátom a jeho konanie bolo svojvoľné.

Na pojednávaní konanom dňa 04.11.2014 navrhovateľ zdôraznil, že správanie advokáta u neho vyvolal stav nedôvery k nemu, od počiatku nemal názor totožný s jeho názorom na prejednávajúcu vec, poukázal tiež na to, že advokát nezvolil razantnejší postup za účelom predvedenia jeho manželky na pojednávanie (v konaní 13P/190/2012).

Odporca uviedol, že v prípade odvolania plnej moci neodníme poskytovanie právnej pomoci len v prípade nečinnosti advokáta a v prípade preukázania vzťahu k advokátovi k protistrane, k čomu však nedošlo. Dodal, že ak bol navrhovateľ nespokojný s ustanoveným advokátom, mal možnosť požiadať o jeho zmenu, a nie plnú moc odvolať, o čom sa on dozvedel až prostredníctvom určeného advokáta.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len súd) prejednal a rozhodol vec ako miestne a vecne príslušný súd (§ 246a ods. 2 občianskeho súdneho poriadku - O.s.p.) v prítomnosti všetkých účastníkov konania a za použitia ust. § 250q ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporcu je potrebné potvrdiť ako vecne správne a zákonné.

Súd v prejednávanej veci dokazovanie nedoplnil, riadne sa však oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho spisu, z ktorého zistil, že navrhovateľ požiadal o poskytnutie právnej pomoci v konaní pred Okresným súdom Bratislava IV. 13P/190/2012 dňa 14.01.2013 a rozhodnutím odporcu sp. zn. 300/2013 zo dňa 19.02.2013 (ďalej len „rozhodnutie sp. zn. 300/2013“) mu bola táto poskytnutá, zároveň mu bol určený advokát Mgr. Martin Pačes (ďalej len „určený advokát“). Dňa 11.04.2013 určený advokát doručil odporcovi scan plnej moci udelenej mu navrhovateľom dňa 06.03.2013 ako aj scan zmluvy o poskytovaní právnej pomoci zo dňa 08.04.2014, v ktorej bolo v bode 2 dohodnuté, že odmena za poskytnutie právnej pomoci bude určenému advokátovi vyplatená v zmysle ust. § 14a až § 14c vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“). Dňa 29.10.2013 určený advokát oznámil odporcovi, že koncom septembra 2013 sa v informačnom centre Okresného súdu Bratislava IV dozvedel o odvolaní plnej moci v konaní 13P/190/2012. Na základe výzvy navrhovateľ dňa 18.11.2013 doručil odporcovi vyjadrenie, v zmysle ktorého tento skutočne dňa 12.06.2013 odvolal plnú moc a podľa vlastného vyjadrenia ju zaslal prostredníctvom pošty aj samotnému advokátovi (ako dôkaz priložil späťvzatie splnomocnenia zo dňa 21.06.2013 adresované určenému advokátovi) a odporcovi (priložil späťvzatie plnomocnenstva zo dňa 24.07.2013 adresované odporcovi). Ako dôvod uviedol, že sa určený advokát o jeho prípad nezaujímal podľa jeho predstáv, nezúčastňoval sa pojednávaní, nahováral mu že spor bude neúspešný, odmietol sa podpísať pod ústavnú sťažnosť, bez súhlasu odročoval pojednávania (osobitne nesúhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti) a okrem toho urobil zmluvu o poskytovaní právnej pomoci, podľa ktorej mal uhrádzať jeho náklady (namiesto odporcu). K vyjadreniu priložil aj žiadosť advokáta o odročenie pojednávania v konaní 13P/190/2012 zo dňa 11.06.2013 (pre vopred naplánovanú zahraničnú cestu advokáta, ktorý zároveň požiadal súd, aby sa pojednávanie nekonalo bez jeho a navrhovateľovej prítomnosti). Určený advokát vo svojom vyjadrení zo dňa 27.12.2013 uviedol, že komunikácia s navrhovateľom bola od začiatku ťažká a problematická, navrhovateľove vyhlásenia o tom, že advokátovi doručil nesúhlas s odročením pojednávania ako aj odvolanie splnomocnenia označil za nepravdivé. O odvolaní plnomocnenstva sa dozvedel až koncom septembra, keď mal v úmysle nahliadnuť do súdneho spisu (v konaní 13P/190/2012), čo mu však pre odvolanie plnej moci nebolo umožnené. Určený advokát sa ďalej podrobne vyjadril ku každému dôvodu odvolania plnej moci uvádzanému navrhovateľom. Pojednávanie vytyčeného na deň 14.03.2013 sa nezúčastnil z dôvodu, že toto bolo zrušené (ako dôkaz priložil kópiu úradného záznamu zo súdu zo dňa 12.03.2013, na ktorom súd vyznačil zrušenie pojednávania) a ďalšieho pojednávanie vytyčeného na deň 03.09.2013 sa nemohol zúčastniť, o čom navrhovateľa vopred informoval. K tvrdeniam navrhovateľa, podľa ktorých mu mal „navrávať“ že spor bude neúspešný len ozrejmil, že navrhovateľa oboznámil s platnou právnou úpravou vo vzťahu ku konaniu 13P/190/2012. K vyhláseniu, podľa ktorého navrhovateľovi odmietol podpísať ústavnú sťažnosť uviedol, že tento ho na osobnom stretnutí požiadal, aby podpísal ústavnú sťažnosť (ktorú napísal sám navrhovateľ) s tým, že táto vec zrejme ani nesúvisela s konaním 13P/190/2012 (obsah sťažnosti

mu nebol známy). Na záver dodal, že pokiaľ ide o náklady vzniknuté v konaní, tieto budú v zmysle uzatvorenej zmluvy vyúčtované podľa § 14a až § 14c vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t.j. odmena mu bude vyplatená odporcom.

Podľa § 244 ods. 1, 2 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

Podľa § 12 ods. 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci, ak oprávnená osoba neudelí plnomocenstvo na úkony súvisiace s poskytovaním právnej pomoci centru alebo určenému advokátovi alebo ak udelené plnomocenstvo odvolá, nemá nárok na určenie iného advokáta, to neplatí, ak oprávnená osoba preukáže nečinnosť advokáta alebo jeho vzťah k protistrane.

Podľa § 13 ods.2 zákona o poskytovaní právnej pomoci oprávnená osoba je povinná poskytovať centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a) zákona o poskytovaní právnej pomoci centrum (odporca) rozhodne o odňatí poskytovania právnej pomoci, ak oprávnená osoba neposkytuje centru, určenému advokátovi alebo mediátorovi potrebnú súčinnosť.

Uvedené zákonné ustanovenia jasne a zrozumiteľne stanovujú odporcovi ako štátnej rozpočtovej organizácii povinnosť rozhodnúť o odňatí nároku na poskytovanie právnej pomoci oprávnenej osobe v prípade, ak táto neposkytuje určenému advokátovi potrebnú súčinnosť. Tieto ustanovenia sledujú kritérium účelnosti a oprávnenosti obsiahnuté v § 1 citovaného zákona, podľa ktorého je nutné osobe, ktorá inak spĺňa všetky zákonom vymedzené podmienky poskytovania právnej pomoci túto odňať v prípade, ak následkom konania/nekonania tejto osoby ju nie je možné riadne zastupovať (pred súdom). Osoba, ktorej bol poskytnutý nárok na poskytovanie právnej pomoci, je povinná v zmysle § 13 ods. 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci poskytovať určenému advokátovi a odporcovi potrebnú súčinnosť. Vo vzťahu k advokátovi sa jedná najmä o informačné povinnosti o skutočnostiach alebo zmenách skutočností týkajúcich sa /ovplyvňujúcich konanie, v ktorom je táto osoba advokátom zastúpená. V širšom význame možno hovoriť o záujme zastúpenej osoby spolupracovať s určeným advokátom tak, aby nedošlo k narušeniu nevyhnutnej dôvery medzi advokátom a klientom.

Podľa ust. § 250q ods. 2 O.s.p. o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

Súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v rozsahu uplatnených námietok tieto vyhodnotil ako námietky nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu a dospel k záveru, že napadnuté (negatívne) rozhodnutie odporcu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a z dostatočne zisteného skutkového stavu a je teda zákonné.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že advokát sa o odvolaní plnej moci dozvedel až koncom septembra 2013 pri pokuse o nahliadnutie do súdneho spisu 13P/190/2012. Túto skutočnosť hneď oznámil odporcovi, ako preukazuje list doručený dňa 29.10.2013. Uvedené oznámenie je prvou notifikáciou ukončenia právneho zastúpenia. V administratívnom spise nie je založená žiadna iná listina, ktorá by preukazovala, že by navrhovateľ túto skutočnosť oznámil odporcovi či advokátovi v skoršom termíne. Až na základe výzvy odporcu navrhovateľ doručil dňa 18.11.2013 vyjadrenie,

v ktorom prezentoval dôvody odvolania plnej moci s tým, že priložil listy označené ako „späťvzatie splnomocnenia“, jeden zo dňa 21.06.2013 adresovaný advokátovi a druhý zo dňa 24.07.2013 adresovaný odporcovi, žiadnym spôsobom však nepreukázal, že by tieto listy skutočne poslal (napr. priložením doručky, podacieho lístka z pošty). S poukazom na oznámenie advokáta, podľa ktorého sa dozvedel o odvolaní plnej moci až v informačnom centre súdu (a teda pri výkone zastupovania) a absenciu dôkazov na strane navrhovateľa má súd za to, že navrhovateľ skutočne odvolal plnú moc svojvoľne. Takéto odvolanie plnej moci, najmä ak sa o tom advokát nedozvedel (a ďalej vykonával zastupovanie), jednoznačne napĺňa pojem neposkytnutia súčinnosti, a to v najvyššej možnej miere. Takéto konanie navrhovateľa je prejavom absolútneho nedostatku rešpektu nielen voči určenému advokátovi, ale aj voči odporcovi, ktorý navrhovateľovi priznal nárok na poskytovanie právnej pomoci. Samotný zákonodarca v § 12 ods. 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci sankcionuje takéto konanie navrhovateľa stratou nároku na určenie iného advokáta, ak (navrhovateľ) nepreukáže nečinnosť advokáta alebo jeho vzťah k protistrane. Navrhovateľ uvedené žiadnym spôsobom nepreukázal, jeho tvrdenia o zaujatosti advokáta a jeho spolupráci s odporkyňou (v konaní 13P/190/2012) žiadnymi dôkazmi nepodložil, takisto irelevantnými vo vzťahu k údajnej nečinnosti advokáta sú aj jeho tvrdenia o tom, že určený advokát bez porady s ním zrušil pojednávanie pôvodne vytýčené na deň 03.09.2013 pre zaneprázdnenosť. Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že v zmysle O.s.p. (§ 119) možno odročiť pojednávanie len z dôležitých dôvodov a ak by takýto dôvod advokát nepreukázal, jeho žiadosti by súd nevyhovel. Samotnú žiadosť o odročenie pojednávania nemožno posúdiť ako nečinnosť advokáta, najmä ak v nej výslovne uviedol (spornú žiadosť o odročenie pojednávania doložil do administratívneho spisu samotný navrhovateľ), že nesúhlasil s tým, aby sa pojednávanie konalo v jeho (a navrhovateľovej) neprítomnosti. Z uvedeného jednoznačne vyplýval záujem advokáta osobne hájiť záujmy svojho klienta (navrhovateľa) na pojednávaní. Tvrdenie navrhovateľa, že sa určený advokát nezúčastnil ani pojednávania vytýčeného na deň 14.03.2013 je taktiež irelevantné, nakoľko toto pojednávanie bolo, ako preukazuje úradný záznam Okresného súdu Bratislava IV založeného v administratívnom spise zo dňa 12.03.2013, jednoducho zrušené a teda sa ho určený advokát ani zúčastniť nemohol. Ďalšie deklarované dôvody odvolania plnej moci vychádzali len zo subjektívneho, ničím nepodloženého pocitu navrhovateľa - skutočnosti, že určený advokát mal na prejednávanú vec iný názor nič nedokazuje, najmä ak tento vychádzal z jeho odborných poznatkov (uvedené sa týka aj ústavnej sťažnosti, ktorej obsah advokát ani nepoznal). Určený advokát nie je povinný mať rovnaký názor na vec ako jeho klient, jeho úlohou je zastupovať na súde/poskytovať právne poradenstvo v súlade s platnou legislatívou. Taktiež vyjadrenie navrhovateľa, podľa ktorého mal určený advokát zvoliť razantnejší postup pri predvádzaní jeho ženy na súd nemá žiadne opodstatnenie, táto vec nie je v kompetencii advokáta, ale súdu. K odmene advokáta, o ktorej sa navrhovateľ domnieval, že ju bude uhrádzať on sám, súd uvádza, že v zmluve o poskytovaní právnej pomoci uzatvorenej dňa 08.04.2014 (scan založený v administratívnom spise) bolo v bode 2 jasne dohodnuté, že odmena za poskytnutie právnej pomoci bude vyplatená v zmysle ust. § 14a až § 14c vyhlášky č. 655/2004 Z. z., a teda podľa zákona o poskytovaní právnej pomoci (na náklady štátu).

Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že zo strany navrhovateľa jednoznačne došlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 13 ods. 2 zákona o poskytnutí právnej pomoci, čo malo za následok odňatie nároku na poskytovanie právnej pomoci v zmysle § 14 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal zaujatosť či nečinnosť advokáta, naopak, súd po riadnom vyhodnotení všetkých dôkazov v súdnom i administratívnom spise dospel k záveru, že navrhovateľ skutočne jednal svojvoľne a naopak on určenému advokátovi neposkytoval žiadnu súčinnosť.

Námietku navrhovateľa, podľa ktorej odporca správne nevyhodnotil dôkazy ak odvolanie plnomocenstva z jeho strany posúdil ako prejav neposkytnutej súčinnosti, a nie ako ochranu jeho záujmov zabrániť zbytočným prietahom v konaní, súd považuje s poukazom na vyššie uvedené za nedôvodnú. Takýto argument je okrem toho zjavne nelogickým, ak súd zoberie do úvahy skutočnosť, že o odvolaní plnej moci (ku ktorej malo dôjsť podľa vlastného vyhlásenia navrhovateľa dňa 12.6.2013) sa odporca (následkom nečinnosti navrhovateľa) dozvedel až od advokáta dňa 29.10.2014, t.j. o viac než 4 mesiace.

Žiadnu relevanciu nemá ani námietka navrhovateľa, podľa ktorej odporca prekročil svoju právomoc, ak v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu ku konaniu 13P/190/2012 uviedol, že „právny poriadok platiaci na území Slovenskej republiky nepozná inštitút výživného na spoločnú domácnosť“ a teda prejudikoval spor. Citovaná veta bola v napadnutom rozhodnutí uvedená len v súvislosti s opisom skutkových okolností (konkrétne odporca zhrnul vyjadrenia advokáta k veci) a nemala žiaden súvis s meritom veci, odporca konanie 13P/190/2012 v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevyhodnocoval. Meritom napadnutého rozhodnutia bola otázka, či naozaj došlo k stavu prezumovanému v ust. § 14 ods. 1 písm. a) zákona o poskytovaní právnej pomoci a nie možná úspešnosť či bezúspešnosť uvedeného konania, ktorú odporca riadne posúdil už pri rozhodovaní o priznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci (rozhodnutie sp. zn. 300/2013). Z uvedeného dôvodu nemala žiadnu relevanciu ani argumentácia navrhovateľa týkajúca sa samotného konania 13P/190/2012 (priložená námietka proti zaujatosti zákonnej sudkyne).

Pretože odporca dostatočným spôsobom zistil stav veci a správne vyhodnotil, že v danej veci boli splnené podmienky podľa § 14 ods. 1 písm. a) zákona o poskytovaní právnej pomoci, čo je dôvodom odňatia nároku na poskytovanie právnej pomoci, súd napadnuté rozhodnutie odporcu potvrdil ako vecne správne a zákonné. Súd mal za to, že navrhovateľ určenému advokátovi skutočne neposkytoval potrebnú súčinnosť a zároveň ani nepreukázal nečinnosť advokáta alebo jeho vzťah k protistrane, tak ako predpokladá § 12 ods. 2 zákona o poskytovaní právnej pomoci.

O trovách súd rozhodol za použitia ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. s poukazom na výsledok konania. Navrhovateľ bol v konaní neúspešný a preto mu ich náhradu súd nepriznal. Odporcovi v správnom súdnictve právo na náhradu trov konania zásadne neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Bratislave, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované; odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p).